

4

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. APRIL 1977 - 77. ÅRGANG

4

Indhold:

Rettidig togtrafik	2
Fritstillet	3
Absurd situation for lægerne	4
Formanden for FO DSB trækker sig tilbage	5
Fra medlemskredsen	6-7
Repræsentantskabsmøde i Forsikringsagenturforeningen	9
Repræsentantskabsmøde i Jern- banemændenes Kooperative Fond	10
Repræsentantskabsmøde i Vejlekassen	12
Collstrops rejselegat	13
Jernbanemotormateriel	13
Vi pantsætter de fremtidige indtægter .	14
Repræsentantskabsmøde i Låne- og sparekassen	15
Personalia	18

Redaktører:
K. B. Knudsen
(ansvarshavende)
G. A. Rasmussen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell, (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

DSB's ledelse finder, at den dårlige regularitet, i specielt den københavnske regionaltrafik, har nået et punkt, hvor der må træffes særlige foranstaltninger for at besvære et tiltagende dårligt omdømme med nedgang i passagertallet til følge.

Til imødegåelse af dette er med virkning fra 1. april 1977 foretaget visse omlægninger i ledelsesfunktionerne, idet der under afsætnings- og produktionsafdelingen er etableret en driftsgruppe bestående af cheferne for drifts-, bane-, elektro- og LKD-tjeneste. Dette er i realiteten noget der ligner det gamle distriktssystem.

»Det hedder bl.a. i funktionsbeskrivelsen: Driftsgruppen har med direkte referat til generaldirektøren det overordnede ansvar for trafikens afvikling i alle funktionelle led inden for trafik-, bane-, elektro- og maskinteknik.

Driftsgruppen er overordnet instans for alle trafikale driftsfunktioner ved DSB og er berettiget til at træffe alle nødvendige dispositioner og forholdsregler til opfyldelse af funktionsmålsætningen.«

Vi kan ikke umiddelbart indse at denne omlægning skal give større effektivitet. Det er jo de samme mennesker, som indgår i denne koordinationsgruppe, og de har utvivlsomt i det hidtige virke udfoldet de største bestræbelser for at modvirke årsagerne til de trafikale uregelmæssigheder. Det, at man iklæder dem nye gevanter, er ingen borgen for bedre arbejdsgrundlag. Det har næppe været samarbejdsindsatsen på *det plan*, der har været noget i vejen med. De har haft og vil i lang tid endnu have en for ambitiøs køreplan og for dårligt trækraftmateriel at kæmpe imod. Det betyder mindre i arbejdspladstrafikken om et tog er 5 minutter længere undervejs, hvorimod rettidig afgang og ankomst samt tilstrækkelig tid til vedligeholdelse af materiel er afgørende.

Nu skal dette ikke opfattes som gold eller sur kritik, for vi vil hellere end gerne bakke ledelsen op i fornuftige og virkelighedsnære foranstaltninger for virksomhedens skyld. Det har forøvrigt også lokopersonalet bestræbt sig på hele tiden selvom adskilligt kunne have givet grund for en negativ holdning.

Nedskæringerne af DSBs driftsrammer kan ikke undgå at skabe ubehagelige virkninger. Det mærkes også på medarbejdersiden, ikke mindst som følge af det nye begreb »fritstillet«. Til at varetage arbejdet med genplaceringen af disse medarbejdere er pr. 1. januar udpeget trafikinspektør J.P. Pallesen i personaletjenesten. Han har i forvejen beskæftiget sig med tilsvarende opgaver i forbindelse med »overtalighed« og siger om den nye situation:

Problemet opstod sidste år, da det lå klart, at DSB for finansåret 1977-78 med kort varsel skulle foretage væsentlige nedskæringer i driftsbudgettet.

Det kan umuligt lade sig gøre, uden at det får alvorlige personalemæssige konsekvenser. Det vil sige, at de enkelte tjenestechefer må nedskære antallet af medarbejdere. De bliver med andre ord »fritstillede«.

– Hvorledes er forskellen i forhold til at være »overtalig«?

– For den enkelte medarbejder er der ingen større forskel, men når medarbejdere bliver »overtalige«, er det som følge af en planlagt rationalisering, f.eks. når en strækning fjernstyres. Det var også tilfældet, da en række strækninger blev ned-

lagt i 1971. Men i den nye situation er der tale om et indgreb med forholdsvis kort varsel.

– Hvorledes er proceduren i forbindelse med »fritstillingen«?

– Retningslinien er den, at den lokale chef skal underrette de pågældende, så snart det ligger klart, hvem det drejer sig om. Udvælgelsen foregår altså på lokalt plan ud fra en vurdering af, hvilke arbejdsopgaver der rammes og hvilke ændringer, der må foretages. Som hovedregel sker det på den måde at den medarbejder, hvis arbejdsområde berøres af nedskæringerne, blive »fritstillet«.

I øjeblikket er det samlede tal på 74, og disse medarbejdere indbydes til et interview med det formål at få dem genplaceret. Det er navnlig de personlige forhold, interviewet drejer sig om, altså f.eks. ægtefælles beskæftigelse, børn under uddannelse og boligforhold. Samtidig bliver der spurgt om ønsker med hensyn til geografisk og arbejdsmæssig placering og om særlige forudsætninger såsom kendskab til sprog og maskinskrivning og eventuel ekstern uddannelse.

En repræsentant fra den pågældende personaleorganisation er inviteret til at overvære interviewet, som i øvrigt ikke er bindende for medarbejderen. Der vil altså blive taget hensyn til, at han eller hun kan skifte opfattelse efter interviewet.

– Hvorledes er mulighederne for genplacering?

– Det er naturligvis forbundet med en del problemer på grund af hele den stramning, vi oplever, og her må man jo tage i betragtning, at vi har et personaleloft at tage hensyn til. Det er jo ikke blevet lempet. Men vi har dog på nuværende tidspunkt fået ca. halvdelen genplaceret.

Aldersafgang giver visse mulig-

heder for genplacering, mens der ikke er meget at hente på overarbejde. I nogle tilfælde må man regne med, at »fritstillede« får et midletidigt job, men enkelte kan i kortere perioder stå uden job. Om chancerne for at få et tilfredsstillende arbejde udenfor DSB kan man jo fastslå, at de er meget små i den nuværende situation.

– Hvor højt vil tallet på »fritstillede« nå op?

– Det kan ikke siges i dag, men det vil stige. I øjeblikket drejer det sig om »fritstillinger« indtil 1. oktober i år, men nedskæringen af driftsrammerne vil også få virkning for finansåret 1978-79. Hidtil har problemet ramt medarbejdere indenfor mange forskellige kategorier, men jeg kan især nævne rejsebureauerne, generaldirektoratet og stationerne.

Både tjenestemænd og overenskomstansatte kan blive »fritstillede«, og også alle aldersgrupper er repræsenteret.

– Kan afskedigelser undgås?

– Det har vi hidtil kunnet bortse fra det tilfælde, hvor to medarbejdere ikke ønskede at flytte bort fra det sted, hvor de var stationeret. Her lykkedes det dog den ene at få andet arbejde, inden afskedigelsen fra DSB var effektueret.

– Hvorledes tager medarbejderne situationen?

– Det kan der vel ikke siges noget generelt om. Men det er naturligvis helt afgørende, om vi kan finde en tilfredsstillende placering et andet sted indenfor DSB. Det er en opgave, som må løses individuelt, og som er tidkrævende. Men det er da mit indtryk, at der for en lang række medarbejdere er fundet en for de pågældende acceptabel løsning. På den anden side er det naturligvis ikke muligt at gøre alle tilfredse i en sådan situation.

Absurd situation med lægerne

De ved intet om arbejdspladser men det kan være arbejdspladsen som er syg

4

Hvordan er det med arbejdspladsen?

Du trives måske og er stolt over det du laver. Du har formodentlig også en god og rar fritid, du udvikles og kan påvirke dit eget liv og selve sammenholdet.

Eller hører du til dem som gruer for jobbet, vil du helst gå hjem så hurtigt som muligt. Du har et monotomt arbejde, og kan let skiftes ud med en anden. Desuden er det svært at påvirke sin egen arbejdssituation. Afskedsåret er man begyndt at blive påmindet om, og om aftenen bliver det til een eller flere af de »små«, blot for at koble af.

Når man ikke har det godt på jobbet, så kan det lede til at man heller ikke har det rart i sin fritid. Man bliver passiv, ønsker ikke at stå imod de kommersielle kræfter, siger Bertil Gardelle, docent på den psykologiske institution i Stockholm.

Bertil Gardell er ekspert på begrebet arbejdsglæde. På LO-kongressen i 1976 afleverede han rapporten om »Arbejdsindhold og livskvalitet«. Han mener at fagforeningen på en anden måde end tidligere, må hjælpe til at skabe arbejdsglæde. Arbejdet er ikke noget isoleret for mennesket. Tværtimod så påvirker arbejdet ens øvrige liv.

I 1920-erne skrev man bøger om arbejdsglæden ud fra ideologiske vurderinger. Men i 1940-erne taptede fagforeningsbevægelsen dette begreb bort. Vi godkendte tanken om at arbejdet er en resurs hvorfra vi kan hente til anden brug og reformarbejde.

Det er lettere med lønnen

Selve ordet arbejdsglæde er Bertil Gardell meget glad for. Der findes andre og mere moderne udtryk som f.eks. »trivsel« og »arbejdstil-

fredsstillelse« – men de er altfor yderlige.

Det kan i princippet indebære lidt hyggelige blomster i vinduet og farver på maskinerne. Det har intet med arbejdsindhold at gøre.

Men hvad er så arbejdsglæde?

Det er menneskets mulighed for selvbestemmelse og kontrol over, i hvilken takt de udfører arbejdet, og hvordan de gør det. Det er også erhvervskundskab, hvor man hele tiden udvikles i sit arbejde og føler en delagtighed i det man gør.

Det psyko-sociale miljø er på sin vis svært at føle på. Det er lettere at håndtere spørgsmål som vedrører løntabeller, feriedage og farlige maskiner. Hvem tager en diskussion op på en arbejdsplads, om hvem der har fået mavesår, en anden har svært ved at sove om natten, og en tredje begynder at blive alkoholiseret – for at forsøge at få et ændret arbejdsindhold.

Det beror på, at arbejdet har passiveret mennesket, forklarer Bertil Gardell. Reaktionen på de indholdsløse og styrede job's bliver foruden de psykomatiske besvær, at man holer sine resourser tilbage. Giver man for lidt af sig selv på jobbet bliver man uinteresseret, og ønsker at komme hjem så hurtigt som muligt. Man får også en passiv fritid og bliver udleveret til de kommersielle kræfter. Man orker helt enkelt ikke at tage egne initiativer, og stå imod. Man prøver at undgå studiekredse, foreningsarbejde og andre aktiviteter.

At være en lille brik i maskineriet

Der findes fremfor alt fire områder som har betydning for hvordan et menneske oplever sin arbejdssituation:

1. Produktionsprocessens udformning.
2. Måden at tillempe teknologien.
3. Lønssystemet.
4. Arbejdstiderne.

Ikke at kunne gå fra arbejdet en stund, ikke at kunne tale med arbejdskammerater og bare være en lille brik i et stort maskineri – det får man det ikke godt af. Den slags job's skulle totalt forbydes. Mennesket bliver udslidt, og det kan bevirke alvorlige konsekvenser som påvirker hele livssituationen.

Det er også svært at tro på sammenhængen mellem at et arbejde er psykisk tungt, og forskellige sygdomme som en følge af dette. Der findes altid en masse andre forklaringer. Det er svært at erkende at de kan bero på jobbet. Det er ikke nogen enkelt sag som man let kan løse. Og det er en af hovedårsagerne til, at arbejdsgiversiden modarbejder de psyko-sociale faktorer i arbejdet.

Kritisk mod lægerne

For at acceptere disse tankegange indebærer det også at man sætter spørgsmålstejn ved hele den nuværende produktionsomlægning.

Bertil Gardell mener ikke, at det er mennesket det er glat med, men at det er systemet som har mangler. Derfor er han også meget kritisk overfor lægerne, og deres måde at behandle mennesket på.

De fleste læger ved ikke hvordan en arbejdsplads ser ud. Kommer en patient, lægger lægen som regel hele forklaringen på individet selv. Eventuelt ser man på hvordan han har det hjemme, hvordan han bor eller hvordan forholdet er mellem ham og hans kone. Man forlægger hele tiden problemet til den private side, uden at tage hensyn til arbejdet.

Bertil Gardell understreger vigtigheden af, at man i den fremtidige sundhedsvurdering og den psyko-sociale del drager omsorg for, at man får læger og andre til ikke blot at behandle individet, men hele systemet.

Der er i dag en tendens til, at det er »finere« at gøre hospitalskarriere end at arbejde som virksomhedslæge. Det er egentlig en absurd situation vi har med vore lægekår. Jeg har selv erfaring fra min undervisning i lægeuddannelsen i Uppsala. De ved ingenting om arbejdspladser, og de tror ikke på mig, når jeg forklarer hvordan det er. Derfor gør vi det, at vi har et studiebesøg på en industriarbejdsplads, for ligesom at forsøge at give et indblik i hvilke krav der stilles til mennesket.

Læger kommer almindeligvis fra ressourcerige miljøer hvor de direkte fra skolen går igennem lægeuddannelse, for siden at gå ind i hospitalsmiljøet. Og de har aldrig været nogen andre steder.

Hvor er debatten?

Arbejdet er i grunden politisk, anser Bertil Gardell. Men han savner debatten og diskussionerne om disse spørgsmål.

Nordmændene har allerede indset betydningen af disse faktorer, og har ført de psyko-sociale værdier ind i deres arbejdsmiljø. De har fremfor alt to begreber som er væsentlige, »selvbestemmelse« og »erhvervsmæssigt ansvar«. Hele tanken er at mennesket ikke kan gennemføre et demokratisk arbejdsliv, hvis man ikke oplever erhvervsmæssige værdier.

Vi klarer aldrig dette med privatisering og menneskets manglende arrangement i de politiske processer, hvis vi ikke ændrer på vort job, understreger Bertil Gardell.

Formanden for FO DSB trækker sig tilbage

Med udgangen af april trækker formanden for Fællesorganisationen DSB, Hans Jensen, sig tilbage efter ca. 16 års virke i jobbet.

Hans Jensen har siden, han begyndte som maskinarbejder på centralværkstedet i Århus i 1937, været meget aktiv i organisationsarbejdet, men også politisk og inden for organisationer med tilknytning til erhvervslivet har han øvet en gerning. For det sidstes vedkommende specielt som medlem af forretningsudvalget for Jysk Teknologisk Institut og som formand for Dansk Arbejdes, Århus afdeling. For perioden, der omfatter Hans Jensens jernbanetid, ligger den organisationsmæssigt i start med valg til næstformand for Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, afdeling 2, i Århus. I 1950 bliver han formand og sidder i sadlen til 1970.

Landsformand for Fællesorganisationen DSB bliver han i 1960. Herudover byrådsmedlem i Århus i 12 år, i Jernbanerådet i 10 år og hovedbestyrelsesmedlem i CO I. Har forøvrigt været på en studierejse i et halvt år i USA i 1957.

Hans Jensen har således prøvet lidt af hvert og han har markeret sig stærkt i debatterne gennem årene. Vi har altid haft et godt og tillidsfuldt samarbejde med ham. Han har været en djærv kammerat med megen venlighed i omgangsformen.

Det vil således blive et savn ikke at skulle møde Hans Jensen så ofte mere, men forhåbentlig ligger der mulighed for kontakt en rum tid endnu.

Ved denne lejlighed takker vi for godt kammeratskab og solidarisk indstilling. Vi ønsker det bedste for dig i fremtiden.

Fra medlemskredsen

Trivsel og miljø

6

Lokomotivfører B. W. Hofmann ddt Gb har sendt os følgende indlæg, som passende i dagens debat om miljø og trivsel, siger mere end mange siders artikler om lokomotivmandens hverdag.

Maskinrummet

Den største plage i maskinrummet er oliespild. Man skal passe meget på, man ikke glider i olie. På alle loko kommer der olie fra svinghjul, hvorfra det bliver slynget ud på H-ferdragerne og dørken. Da man må regne med utætheder dette sted, kunne det afhjælpes med en afskærmning, som skulle være der af hensyn til det roterende svinghjul. (Arbejderbeskyttelse).

MX og MZ

Fra skærmene på toppen af maskinen driver der megen olie ned på dørken, da det er umuligt at holde dem tætte. Jeg vil da foreslå, at man svejser et stykke fladjern på dørken et stykke fra maskinen, således at olien forbliver der. På MZ er der megen oliespild ved brændoliepumpen, hvilket jeg også mener kunne klares ved en påsvejsning af fladjern.

På MX er der megen oliespild ved varmekedlen. Jeg kan ikke se, hvorfra det kommer, men formentlig fra skylning af kedlen og en tæret bakke under kedlen og et stoppet afløb. Da bakkerne meget ofte er tæret på alle typer loko, vil vandet fra hane 4 gå ind i hulrum på loko og forårsage rustskader. Jeg har på MX set vand fra hane 4 komme ind under førerrummet og helt ned i maskinens boggiebelysning. Man havde på gamle MZ ved hane 4 et afløb, bestående af et rør med en

tragt, således at røret fra hane 4 stoppede et stykke over tragten. Man kunne da se, om vandet kom og gik uden om bakken lige i ballasten. Der var altid tørt under disse varmekedler.

Os fra maskine og varmekedel

Osen fra maskinen på MZ i F II er meget generende og fremkalder ubehag. Jeg har mange gange rensset vinduerne indvendig og hver gang er pudsekluden blevet helt sort af sod, men vinduerne havde stadigvæk en hinde af olie.

Varmekedlen kan også fremkalde ubehag med os, og hvis tillige reguleringsventilen for brændolie er utæt, vil olie komme ned på de varme rør. Der fremkommer således oliedamp, som er ubehagelig at sidde i.

Støj i førerrummet

På MX har man fjernet støjpladen for at anbringe ITC-udstyr, hvilket giver forøget støj og tillige træk fra ventilatorrummet.

Gammel MY har et meget højt støjniveau, og den støjdæmpning man har lavet for år tilbage, er for mig at se, de skønne spildte kræfter, da det kun var en halv løsning.

Frontbelysning

Frontbelysningen er meget forskellig. På gammel MY er den god, men på nedblændinger (1/2 styrke) lyser lanternen for stærk. Af andre førerrum skal nævnes BNS og MZ, som de værste med en frontbelysning, der lyser alle andre steder end på skinnerne. Jeg må bemærke, at vi har mange faste mærker, der belyses, for at kunne blive set. Vi har også en signalgivning med kørsel på sigt, der trods lav hastighed kan frembyde en fare med dårlig belys-

ning, ikke mindst fordi slutsignalerne på godsvogne er anbragt diagonalt, hvilket bevirker, at hvis det bageste slutsignal er slukket, kan man ikke se det andet, hvis det er i en højre kurve.

Belysning af vore instrumenter og køreplan

Der fremkommer spejl i vores frontvindue fra instrumentbelysningen. Kører man i tåge og snevejr med nedblændede lanterner for at undgå modblænding af vejrliget, er det især meget generende. Det samme gælder for nedblænding for modkørende loko. Særligt generende er køreplanslampen, der især for MY, BZ og BNS giver en lysstribe i frontvinduet i øjenhøjde.

Stolene

Hvad angår de nye stole på MZ og BNS, synes jeg, at det er nogle dårlige eksemplarer. De er alt for besværlige at indstille, især da vi ingen tid har ved afløsningerne eller når vi skifter køreretning.

Hvis en stol er defekt, bør man have en reservestol til udskiftning.

De nye stole er gode, men man mangler en fastlåsning, således at stolen kan drejes frit, hvilket har betydning under rangering.

Ved reparation af stolene må man være opmærksom på, at stolene er i brug ca. 70 timer mod en kontorstol, der er i brug ca. 40 timer om ugen.

Opholdsstuen

Kan der ikke på depoterne lægges sporplaner over stationerne. Det skulle være f.eks. område øst: KH-KK-HL-HG-HI-LER-GB. GL-RO-RG-SG-KØ-NÆ-VO-NF-RF-KJ.

Jeg tror, det ville hjælpe vore nye folk på strækningen og give andre et større indblik i spornumre, også

med hensyn til forandringer i stationernes sikringsanlæg.

Tjenestetider

Med hensyn til vore tjenester, mener jeg, at man skulle forske i tilrettelægning. Da normen er 40 timer om ugen, skulle der med en tjenestetid på 8 timer dagligt, være plads til rimelige overgange samt 2 fridage pr. uge, især da vi har 9 skæve dage indbygget i tjenesterne. Indtjente nattimer, mener jeg, skal komme den mand tilgode, som har haft nattimerne. Jeg fatter ikke, at DSB har godtaget 8 timers overgang mellem tjenesterne, når man tænker på, hvor stor betydning man lægger på sikkerhed. Det er vist det, man kalder dobbeltmoral.

Jeg kan ikke fatte, at hvis en mand ikke kan klare helbredsattesten, så skal han miste sin stillingsplacering. Jeg har ikke hørt om andre tjenestegrene, der har så skarpe bestemmelser, uden at der ydes en social godtgørelse, og slet ikke at vedkommende mister sin stilling.

Der vil om nogle år blive en stor afgang af lokoførere. For at strække afgang af førtidspensionerede, kunne man måske lave såkaldte »gammelmandsture«. Da tjenesterne så skulle placeres i dagtimerne, ville det gå ud over de yngre kolleger, der så aldrig ville se jernbanen i dagslys.

Jeg vil mene, at man kunne gå en anden vej, således at man over en vis aldersgrænse havde mulighed for at melde sig til en tjeneste hver anden uge i en tur eller i reserven. Det havde den fordel, at det også kunne praktiseres på mindre depoter.

Der skulle gives fuld løn, også for friugen, da forskellen mellem pension/arbejdsløshedsunderstøttelse formentlig er lille.

B.W. Hofmann

Først vil jeg sige tak for lederen i Dansk Lokomotiv Tidende 2 »samarbejde«. En kort præcis og i høj grad oplysende fortælling om de spændings- eller gnidningsforhold som vort arbejdsområde har været genstand for.

Det viser os alle ca. 2000 loko-folk nødvendigheden af tillid, sammenarbejde og oplysning fra afdeling til medlemmer og retur, dersom vi ønsker rimeligere arbejdsforhold.

Lad os begynde med vedlagte avisudklip, det nikker enhver aktiv lokomand genkendende til. Det og så incl. ansvar, chock, mere indviklet teknik og ensomhed, ja den solo præstation det i dag er, at gå på vores arbejde må i høj grad være den produktionsforøgelse som vi har udført for samfundet, og derigennem gjort at de ligestillede tjenestemandsgupper man sidestiller os og vores arbejde med, ikke mere er relevante at udregne vores lønforhold under.

Citat: De fleste mennesker over 45 år, som arbejder om natten, har alvorlige problemer med at sove og med fordøjelsen, fremgår det af en undersøgelse fra Den internationale Arbejderorganisation i Geneve.

Undersøgelsen anbefaler, at alt natarbejde nedskæres til et minimum. Det anslås, at mindst en ud af ti arbejdere i de industrialiserede lande må arbejde om natten, og det tilføjes, at dette forhold har betydelige indvirkninger på helbredet.

Natarbejde forstyrrer kroppens naturlige søvnrytme, og overtræthed og vanskeligheder med at sove skaber nervøsitet, der kan føre til sammenbrud, hedder det.

For eksempel lokomotivfører med fuldt ansvar 140 aks. + 2 Mz (7800 HK) til Rf fra Hg og retur i 13. lrm og 17. lrm. og togrevisorer udfører togbetjent-arbejde med pas-

sende »hvil« i ikke betjente førerum i S-tog m.m. i endnu 16.lrm.

Konklusion: Jævnfør Sømandsloven Lov nr. 208 af 8. juni 1958, skal et skib med maskinydelse på 4000 HK og derover betjenes af 1. maskinchef samt 1, 2, 3, maskinmestre og 4 motormænd.

Ja, ovennævnte viser sandelig hvad en lokomotivfører sidestilles med rent teknisk, og iøvrigt skal der altid være mindst 2 mand i maskinrummet. Vi skal vist ikke komme ind på hvilken lrm. en maskinchef har på f.eks. HH-overfarten.

Det jeg hermed vil sige er at vi i dag mere end nogensinde er afhængige af teknisk indsigt, i samme grad som en pilot har fra første dobbeltdækker til en Jumbo Jet.

Ved generalforsamlingen i januar 77 Kh afdeling nævnte jeg visse usikkerhedsmomenter ved eksisterende H.K.T. anlæg på S-tog, for at undgå det samme med et evt. A.T.C. anlæg på de lange skinner, mener jeg, at den tekniske- og praktiske indsigt en lokomotivfører har ved fremførelse af tog bør vurderes mere end tilfældet er, og at han hermed også er med til at rådgive.

Det nytter ikke at undlade og overse de detaljer, som i visse punkter kan føre til en større sikkerhed og arbejdsrytme, og det være sig både teknisk og medicinsk.

Man kan nu se en nødvendighed for bevaringen af arbejdsområdet loko-MH, og måske også se en rimelighed i to mand på togmaskinerne MX, My, MZ.

Alt dette må være vores fælles interesse, og for at »komme ud af det indbyrdes« og opnå forbedringer lønmæssigt og arbejdsmæssigt.

Naturligvis er alt dette noget man ved, og arbejder efter, men sker der noget?

Lkass Sven Erik Warrer

Repræsentantskabsmøde i Forsikringsagenturforeningen for Tjenestemænd

8 FORSIKRINGSAGENTURFORENINGEN FOR TJENESTEMÆND afholdt ordinært repræsentantskabsmøde tirsdag den 7. december 1976 kl. 16.30 i Tryg Forsikrings bygning, Parallelvej, Lyngby, med følgende dagsorden:

1. Valg af ordstyrer
2. Valg af protokolfører
3. Protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde
4. Beretning
 - a) Foreningsvirksomheden 1974-1975
 - b) Forsikringsvirksomheden 1974-1975
5. Regnskab
 - a) Foreningsregnskabet 1974-1975
 - b) Forsikringsregnskabet 1974-1975
6. Kontrakt med Tryg Forsikring
7. Vedtægtsændringer
8. Valg
 - a) Formand
 - b) Næstformand
 - c) Kasserer
 - d) 2 medlemmer af forretningsudvalget
 - e) 2 revisorer og 2 revisorsuppleanter
 - f) Statsautoriseret revision (foreningsregnskabet)
9. Indkomne forslag
10. Fastsættelse af honorarer.

Formanden Børge Aanæs bød de fremmødte velkommen og rettede en særlig velkomst til direktør L.D. Klüwer, Norges Jernbanefunksjonærers Brandkasse, til direktionen for Tryg Forsikring, repræsentanter for Den danske Toldtats Forening, Københavns Kommunalforening og formanden for foreningens tillidsmænd samt revisorer.

Repræsentantskabsmødet mindedes tidligere medlem af forretningsudvalget fhv. billetkasserer P.

From Hansen, der var afgået ved døden den 5. august 1976.

Lokomotivfører K.B. Knudsen og forbundsformand Aage Andersen havde meldt forfald, og ved navneopråb blev det fastslået at alle øvrige repræsentanter var mødt.

Punkt 1.

Til ordstyrer valgtes formand Hans E. Jensen, der konstaterede mødets lovlige indvarsel, og at det var beslutningsdygtigt.

Punkt 2.

Til protokolfører valgtes lokomotivfører E. Greve Petersen.

Punkt 3.

Protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde – der var udsendt i personlige eksemplarer til medlemmer af repræsentantskabet, og tillige optrykt i fagpressen – blev enstemmigt godkendt.

Punkt 4.a.

Formanden redegjorde for foreningens virksomhed i årene 1974 og 1975, der på alle måder havde været tilfredsstillende og vist fremgang og god aktivitet indenfor alle brancherne og i udbygningen med øvrige tjenestemandsgupper.

Videre udtalte formanden:

Den forløbne periode har været præget af megen travlhed, blandt andet med hensyn til tegning af forsikringer blandt de nytilkomne organisationer indenfor postvæsen, toldvæsen og Københavns Kommunalforening, og det er med glæde at der ved dette repræsentantskabsmøde kan bydes velkommen til 3 repræsentanter for Dansk Postforbund. Det er sandsynligt at både toldvæsenet og Københavns Kommunalforening vil være berettiget til repræsentanter ved næste møde om 2 år.

På sidste repræsentantskabsmøde kunne der berettes om at en lang række forsikringsselskaber havde indgået en samarbejdsaftale under navnet TRYG FORSIKRING, herunde bl.a. vort moderselskab »Danmark«. Siden er der imidlertid sket det at Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger eensidigt er udtrådt af dette samarbejde og at de øvrige selskaber – sammen med et nytillkommen, Københavns Brandforsikring – er fusioneret til eet selskab med navnet: Tryg Forsikring, gensidigt skadesforsikringsselskab. Ved samme lejlighed har livsforsikringspartneren taget navneforandring til: Tryg Forsikring, gensidigt livsforsikringsselskab.

Som nævnt på tidligere repræsentantskabsmøder er Forsikringsagenturforeningen af skattevæsenet blevet anset for skattepligtig, og på mødet i 1974 fik forretningsudvalget repræsentantskabets bemyndigelse til at søge problemet løst på en for foreningen acceptabel måde. Advokat Peter Dyhr har som skatteekspert påtaget sig sagen, som desværre endnu ikke har fundet sin afslutning.

Samarbejdet med Tryg Forsikring har udmøntet sig i vore sædvanlige kvartalsmøder, hvor der bl.a. har været en del skadessager til behandling, nemlig tilfælde hvor der ikke rent forsikringsmæssigt har været dækning, men hvor bestyrelsen i et vist omfang har formået at hjælpe særligt økonomisk ramte medlemmer.

Formanden sluttede sin beretning med en tak for godt samarbejde til alle sider.

Punkt 4.b.

Ekspeditionssekretær Otto Alnøe aflagde beretning om forsik-

ringsvirksomheden og sagde bl.a.:

Forsikringsvirksomheden har været præget af den rivende udvikling der har været blandt de nye medlemsgrupper. Til orientering kan det oplyses at vi pr. 1. oktober 1976 har tegnet 1767 medlemmer blandt postfolk, 936 blandt toldere og 580 indenfor Københavns Kommunalforenings rammer.

Der er i perioden kommet en del nye tillidsmænd til, som ved kursusvirksomhed har fået en grundlæggende orientering om de forsikringsformer vi arbejder med, ligesom der har været afholdt genopfriskningskursus for samtlige tillidsmænd, bl.a. om vor nye branche: udvidet grundejerforsikring, som sammen med bygningsbrandforsikring – hvorpå vi starter fra 1. januar 1977 – giver vore medlemmer mulighed for at få en fuldt dækkende kaskoforsikring for deres ejendom, når der er tale om parcelhuse og fritidshuse.

Fra 1. januar 1974 begyndte vi at tegne indeksregulerede ulykkesforsikringer, og også denne branche har vi haft stor succes med, og det var derfor glædeligt at vi fra 1. januar 1976 kunne nedsætte præmiesatsen væsentlig og give dagpengeerstatning fra 1. dagen når man har været uarbejdsdygtig efter et ulykkestilfælde i mindst 4 dage.

For motorforsikringernes vedkommende kunne vi pr. 1. august 1974 nedsætte præmien med 15%, idet skadeudgifterne var faldet væsentligt på grund af oliekrisens indvirkninger. Desværre har udviklingen siden da vist sig som en stadig stigning i erstatningsbeløbene efterhånden som bilkørslen har nået de samme højder som før oliekrisen, og vi må derfor forudse en forhøjelse af præmierne for at holde trit med udgifterne.

Desværre har også de øvrige for-

sikringsbrancher – ikke mindst tyveriskader – vist en meget mærkbar stigning i erstatningsudbetalingerne.

Efter at have nævnt nogle eksempler på større skadesager i den forløbne periode sluttede Alnø sin beretning med en tak til bestyrelse, afdelingens kontorpersonale og ikke mindst de mange tillidsmænd rundt i landet, for et godt samarbejde.

Derefter blev punkt 4.a. og 4.b. enstemmigt godkendt.

Punkt 5.a.

Foreningens kasserer E. Greve Petersen forelagde regnskaberne for 1974 og 1975, der blev enstemmigt godkendt.

Punkt 5.b.

Hovedbogholder Preben Hecht forelagde forsikringsregnskaberne for 1974 og 1975, der ligeledes blev enstemmigt godkendt.

Punkt 6.

Sammen med mødeindkaldelsen var der til samtlige repræsentanter udsendt forslag til ny overenskomst med Tryg Forsikring.

Formanden gennemgik forslaget paragraf for paragraf og redegjorde for de førte forhandlinger med Tryg Forsikring.

Herefter blev forslaget enstemmigt godkendt.

Punkt 7.

Der forelå kun forslag fra bestyrelsen.

Som konsekvens af den skete navneændring fra »Det gjensidige Forsikringsselskab Danmark« til »Tryg Forsikring« foresloges nogle redaktionelle ændringer:

I. Overalt hvor Det gjensidige Forsikringsselskab »Danmark« er nævnt, erstattes med Tryg Forsikring, gensidigt skadesforsikringsselskab

II. Under opremsningen af forsikringsbrancherne tilføjes: (§ 2) bygningsbrandforsikring

III. Endelig foresloges det at der i § 9 om valg udgår: pkt. b) »at vælge 1 medlem til voldgiftsnævnet«. idet forsikringsbranchen i forvejen har så mange andre klage- og ankeinstansmuligheder.

Alle de foreslåede vedtægtsændringer blev enstemmigt vedtaget.

Punkt 8.

Valg

- a) formand: Forretningsfører Børge Aanæs genvalgtes.
- b) næstformand: Trafikkontrollør Keld K. Jensen genvalgtes.
- c) kasserer: Lokomotivfører E. Greve Petersen genvalgtes.
- d) Formand Hans E. Jensen genvalgtes og sekretær P.J. Larsen (Kamstrup) nyvalgtes.
- e) revisorer: Depotformand Ejv. Madsen og overtrafikkontrollør Holger M. Hjort genvalgtes. Til revisorsuppleanter genvalgtes funktionsleder Mogens Kristiansen og rangerformand J. Thisgaard Thomsen.
- f) Revisions- og Forvaltningsinstituttet A/S valgtes påny.

Punkt 9.

Mødet besluttede enstemmigt at bevilge kr. 50.000 for hvert af årene 1976, 1977 og 1978 til »Den humanitære Fond«.

Punkt 10.

Honorarerne fastsattes uforandret.

Herefter sluttede mødet kl. 17.30

E. Greve Petersen

Repræsentantskabsmøde i Jernbanemændenes Kooperative Forsikringsforeningers Fond

10

Dagsorden

1. Valg af ordstyrer
2. Valg af protokolfører
3. Beretning for 1974 og 1975
4. Regnskab for 1974 og 1975

Ad 1. Hans Jensen, Fællesorganisationen DSB, blev valgt til ordstyrer.

Ad 2. E. Greve Petersen, DLF, blev valgt til protokolfører.

Ad 3. Formanden, Børge Aanæs, aflagde følgende beretning:

Beretning for 1974 og 1975

Til repræsentantskabet er uddelt en oversigt over fondens vækst siden starten i 1963. Det vil heraf samt af regnskaberne kunne ses, at fondens formue vokser støt.

Med udgangen af 1974 kunne vi således fra regnskabet overføre lidt over 123.000 kr. til kapitalen, og i 1975 overførte vi næsten 270.000 kr.

Den ekstraordinære store kapitaltilvækst i 1975 skal først og fremmest tilskrives gunstige obligationskurser ved årets udgang, hvor vi bogførte en kursgevinst på 76.750 kr. mod tidligere års negative kursregulering over driftsregnskabet.

Også renteindtægten af den voksende kapital stiger, og i 1975 udgjorde den næsten 90.000 kr. mod ca. 66.000 kr. i 1974.

Herudover er formuen – som tidligere år – vokset gennem gaver, dels fra faste månedlige bidragydere, dels fra jernbanemændenes forsikringsvirksomheder og fra DSB, som nu har fået ministeriets tilladelse til at overføre indkasserede bøder til fonden.

På sidste repræsentantskabsmøde kunne jeg oplyse, at der var i alt 230 faste bidragydere med et fast månedligt bidrag på i alt 2.685 kr. En agitation i samtlige fagblade gav godt resultat, og vi kan nu notere os

276 bidragydere, der tilsammen bidrager med 3.180 kr. om måneden. De månedlige bidrag varierer fra 5 kr. til 50 kr.

I begge de forløbne år har Forsikringsagenturforeningen glædet fonden med en gave på 50.000 kr., og i 1975 forærede Vejlekassen 10.000 kr. til fonden.

Bidrag fra DSBs bøder nåede ikke frem inden afslutningen af regnskabsåret 1975. Til gengæld vil der på regnskabet for 1976 figurere to poster med bidrag fra DSB i henhold til finanslovens § 2.01.01, nemlig et beløb på 4.500 kr. og et på 5.500 kr.

Gennem de faste månedlige bidrag plus forrentningen af fondens kapital vil vi nu være sikret en indtægt, der ligger over 150.000 kr. om året.

Plejhjemmet

På repræsentantskabsmødet i oktober 1972 gav repræsentantskabet bemyndigelse til bestyrelsen til at vælge blandt de udarbejdede projekter samt at igangsætte byggeri af et plejhjem med tilhørende 10 pensionistboliger.

Efter forhandlinger med Hobro kommune havde vi fået stillet en egnet grund gratis til rådighed, og vi havde engageret firmaet Jord og Beton i Århus som totalentreprenør.

Arbejderbo blev antaget som forretningsfører for byggeriet, og på vort møde i 1974 kunne vi oplyse, at de nødvendige ansøgniner var fremsendt til Hobro kommune.

Af hensyn til statsgarantien for byggeriet og rentesikring de første år skulle igangsætningen godkendes af Nordjyllands amt. Amtet havde imidlertid visse betænkeligheder, idet man ikke mente, at Hobro kommune kunne belægge 49 pladser, men fandt at et plejhjem

med 24 pladser ville være tilstrækkeligt.

Nye møder, hvor vi påny måtte oplyse, at det skulle være et landsdækkende plejhjem for jernbanefolk, resulterede i, at amtet ville gå ind for 36 pladser, men nu fik kommunen betænkeligheder. Denne gang ikke med hensyn til antallet af plejhjemspladser, men på grund af den boligsikring, som kommunen forudså, at den kom til at yde i forbindelse med de 10 pensionistboliger.

Bestyrelsen måtte naturligvis nære visse betænkeligheder ved at gå ind for et byggeri, der lå så langt fra det vedtagne, hvilket vi gjorde Hobro kommune opmærksom på.

Efter en del korrespondance måtte vi den 1. juli 1975 meddele kommunen, at bestyrelsen fandt at et byggeri med et reduceret antal plejhjemspladser og uden pensionistboliger lå så langt fra det oprindelige projekt, at vi mente det ville være urealistisk at gennemføre det »skræbete« projekt i Hobro.

Herefter måtte vi til at se os om efter en ny grund, som helst skulle stilles til rådighed for os på samme betingelser, som vi havde fået i udsigt af Hobro kommune.

Vi fik hurtigt kontakt med 2 kommuner, nemlig Nyborg og Vejle. Efter at have besigtiget de arealer, der kunne være tale om i Nyborg og Vejle, besluttede bestyrelsen sig til at vælge Nyborg. Først og fremmest på grund af grundens beliggenhed, men også på grund af Nyborgs centrale placering mellem Jylland og Sjælland, og fordi Nyborg stillede grunden frit til rådighed for fonden.

Forhandlinger med kommunen blev indledt, og det viste sig, at det udvalgte projekt udmærket kunne tilpasses den nye grund.

Herefter skulle amtets godken-

delse indhentes på det oprindelige projekt. Visse spørgsmål skulle samtidig afklares i forbindelse med fredningsnævnet, og der var tvivl om, hvorvidt grundstørrelsen ville være tilstrækkelig. Sidstnævnte spørgsmål skulle kommunen klare gennem en mageskifteforretning med Vanførefonden.

I det videre arbejde viste det sig dog, at placeringen af plejehjemmet kunne ske uden at overtræde fredningslinien til Ladegårdssøen i Nyborg.

Under amtets behandling af vores ansøgning fik man kun godkendelse for så vidt angår de pladser, der af fonden stilles til rådighed for Nyborg kommune, og amtet henviste kommunen til at videresende ansøgningen til socialministeriet, idet der er tale om et landsdækkende plejehjem. Ministeriet meddelte senere, at kommunen og amtet alene skal godkende planerne, selvom der er tale om et landsdækkende foretagende.

Tiden gik med disse mange forhandlinger og ansøgningernes behandling i kommune, amt og ministerium, og vi var nået helt frem til sommeren 1976 – nærmere betegnet juni måned, da Nyborg kommune indbød os til fornyet drøftelse af plejehjemsbyggeriet i Nyborg.

Ved disse drøftelser, der fandt sted den 3. august, gjorde kommunen opmærksom på visse betænkeligheder ved plejehjemmets størrelse under hensyn til den seneste udvikling på det sociale område, herunder især bestræbelserne på at undgå indlæggelse på plejehjem mod at kommunerne yder øget bistand i eget hjem eller i en beskyttet bolig. Kommunen anbefalede derfor, at vi påny tog størrelsen af plejehjemmet op til vurdering.

På et bestyrelsesmøde den 6. august drøftede vi herefter den nye

situation, og vi blev enige om at fastholde det oprindelige projekt, men kunne gå ind for en etapevis opførelse.

På dette grundlag er en ny ansøgning indsendt. Ansøgningen indeholder et forslag om opførelse af en del af plejehjemmet, men således at udbygning til det fulde projekt kan ske.

Dette vil være muligt på det tilbudte grundareal på 26.000 m², ligesom projektets 10 pensionistboliger er med i forslaget første etape.

Plejehjemsprojektet vil ved igangsættelsen således omfatte ca. halvdelen af det oprindelige projekt, nemlig 28 pladser, køkken og dagcenter samt øvrige faciliteter vil være ubeskåret, og de 10 beskyttede boliger (pensionsitboliger) fastholdes.

Nyborg kommune vil støtte dette projekt økonomisk med kommunegaranti udover fondens egenkapital på 10% (inkl. grundprisen på ca. 400.000 kr.).

Det nye forslag med etapevis opførelse af plejehjemmet er godkendt af Nyborg kommune og af tilsynsrådet for Fyns amt for så vidt angår første etape som netop omtalt.

Sagen er således nu så langt fremme, at der »kun« mangler en godkendelse af dispensation fra kommunens låne- og investeringsloft, idet kommunen ikke inden for det fastsatte loft har plads til den udstedte garanti for den del af plejehjemmets belåning, der ligger mellem statsgarantien på 65% og op til 90%.

Anskaffelsessummen er med de skete prisstigninger siden det oprindelige projekt blev udarbejdet steget til 12.462.000 kr., hvoraf vi selv skal præstere de 10% eller 1.246.200 kr. Med den kapital vi rå-

der over i dag samt værdien af grunden har vi rundt regnet 1.400.000 kr. til disposition.

Der skulle således ikke være langt igen, før vi kan gå i gang med byggeriet, og det er bestyrelsens håb, at Nyborg kommune kan opnå den nødvendige dispensation. Så snart den foreligger vil arkitekterne gå i gang med detailprojekteringen.

Samtidig har Arbejderbo udarbejdet et forslag til vedtægter for plejehjemmet. I henhold til boligministeriets bestemmelser skal der oprettes en selvejende institution. Bestyrelsen har behandlet forslaget, der indebærer, at institutionen ledes af en bestyrelse bestående af 7 medlemmer, hvoraf 4 vælges af Jernbanemændenes Kooperative Forsikringsforeningers Fond 2 udpeges af kommunalbestyrelsen og 1 bestyrelsesmedlem vælges blandt centrets personale.

Til slut oplyste formanden, at bestyrelsen blandt de indkomne forslag på den udskrevne konkurrence om et navn til plejehjemmet havde valgt følgende

Plejecentret Jernbanebo

Ingen begærede ordet, og formandens beretning blev enstemmigt godkendt.

Ad. 4. Kassereren, E.W. Hauge, forelagde regnskaberne for 1974 og 1975. De enkelte poster blev gennemgået, og det konstateredes, at fondens formue pr. 1. januar 1976 udgjorde 890.400,29 kr.

Ingen begærede ordet, og regnskaberne blev enstemmigt godkendt.

E. Greve Petersen

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

HUSK

Stof til bladet skal være redaktionen i hænde senest d. 15. i måneden før optagelsen ønskes.

Repræsentantskabsmøde i Vejlekassen

12

VEJLEKASSEN afholdt ordinært repræsentantskabsmøde tirsdag den 7. december 1976 kl. 17.30 i Tryg Forsikrings bygning, Parallelvej, Lyngby med følgende dagsorden:

1. Valg af ordstyrer
2. Valg af protokolfører
3. Beretning 1974–1975
4. Regnskab 1974–1975
5. Indkomne forslag
6. Valg
 - a) Formand
 - b) Næstformand
 - c) 3 medlemmer af styrelsen
 - d) 2 revisorer og 2 revisorsuppleanter
 - e) Statsautoriseret revisorFormanden, Børge Aanæs bød repræsentanter og gæster hjertelig velkommen.

Punkt 1.

Efter forslag fra bestyrelsen valgtes formand Hans Jensen som ordstyrer.

Ordstyreren takkede for valget og konstaterede mødets lovlige indvarsling, og at det var beslutningsdygtigt. Ved navneopråb blev det fastslået at samtlige repræsentanter var mødt, med undtagelse af lokomotivfører K.B. Knudsen, som havde meldt forfald.

Punkt 2.

Lokomotivfører E. Greve Petersen valgtes som protokolfører.

Punkt 3.

Formanden oplyste i sin beretning, at det på repræsentantskabsmødet i 1974 blev vedtaget at forhøje begravelseshjælpen ved en forhøjelse af grundsummen med virkning fra 1. januar 1975, idet de nødvendige vedtægtsændringer blev godkendt, således at ydelserne blev forhøjet fra at have andraget mellem 1250 og 2600 kr. til nu at være

på mellem 1600 og 3200 kr., alt efter hvor ung man har været ved medlemskabets oprettelse.

»I den forløbne 2-årige periode – 1974–1975 – har der været ialt 730 dødsfald, eller nøjagtigt 1 dødsfald om dagen, hvilket har medført udbetaling af et samlet beløb på kr. 1.473.616,00 fra kassen«. Udover dødsfaldene har 195 medlemmer forladt kassen på grund af afsked uden pension, skilsmisse og lign., og selv om der i perioden har været en tilgang på ialt 243 nye medlemmer, er det samlede medlemstal pr. 1. januar 1976 reduceret til 27.544 medlemmer. Af disse er mellem 3 og 4.000 fyldt 70 år og derfor kontingentfri.

Men heldigvis har kassens renteindtægter fortsat været stigende, og vi har derfor alligevel den glæde at kunne meddele, at begravelseshjælpen fra 1. januar 1977 vil kunne forhøjes med nogle større bonusbeløb. De nye satser er beregnet af kassens aktuar og godkendt af Forsikringsrådet.

Formanden sluttede sin beretning med en tak for godt samarbejde til alle sider. Beretningen blev enstemmigt godkendt.

Punkt 4.

Afdelingschef Thyge Meldgård forelagde regnskaberne for 1974 og 1975. Regnskaberne blev enstemmigt godkendt.

Punkt 5.

På bestyrelsens vegne – og på betingelse af godkendelse af Forsikringsrådet – foreslog formanden, at der ydes kr. 10.000 til »Den humane Fond«.

Forslaget blev enstemmigt godkendt.

Punkt 6.

a) Til formand genvalgtes forretningsfører Børge Aanæs

- b) Til næstformand genvalgtes trafikkontrollør Keld K. Jensen
- c) Til bestyrelsen genvalgtes lokomotivfører E. Greve Petersen og formand Hans Jensen. Nyvalgt blev sekretær P.J. Larsen (Kamstrup)
- d) Til revisorer genvalgtes depotformand Ejv. Madsen og overtrafikkontrollør Holger M. Hjort. Til revisorsuppleanter genvalgtes funktionsleder Mogens Kristiansen og rangerformand J. Thisgaard Thomsen.
- e) Revisions- og Forvaltningsinstituttet A/S genvalgtes.

E. Greve Petersen.

Nye forhøjede ydelser

Alt efter alderen ved indmeldelsen i kassen udgør begravelseshjælpen – for dødsfald indtrådt efter 1. januar 1977 – følgende beløb for de medlemmer der betaler kr. 2,00 pr. måned. (For medlemmer i den lukkede afdeling der kun betaler kr. 1,00 pr. måned udgør ydelserne ca. det halve)

Alder ved indmeldelsen	Begravelseshjælp kr.:
under 20 år	3700
fyldt 20 år	3575
» 21 år	3450
» 22 år	3325
» 23 år	3200
» 24 år	3075
» 25 år	2950
» 26 år	2825
» 27 år	2700
» 28 år	2575
» 29 år	2450
» 30–34 år	2075
» 35 år	1700

Alt uden at medlemskontingentet er steget. Hvis du ikke allerede er medlem af VEJLEKASSEN, og ikke er fyldt 40 år (hustruer 50 år), så bliv medlem snarest. Henvendelse kan ske til lokale kredsformænd og tillidsmænd eller direkte til VEJLEKASSENS kontor, Parallelvej, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 87 30 21.

I juni måned 1977 vil der kunne uddeles legatportioner af Grosserer A. Collstrop's Rejselegat, hvis bestyrelse er:

Generaldirektør Povl Hjelt, DSB, Sølvgade 40, 1349 København K.

Direktør Poul Hjortkjær, Danske Privatbaners Fælleskontor, Kronprinsensgade 2, Postboks 189, 1006 København K.

Telefondirektør Johs. Rosbæk, Nørregade 21, 1199 København K og

Direktør Sv. Albrechtsen, SEAS, 4690 Haslev.

Legatportionerne kan i henhold til fundatsen kun tilstås ansatte ved DSB, Danske Privatbaner, Danske Telefonselskaber og Danske Elektricitetselskaber til anvendelse til *studierejser til dygtiggørelse i deres tjeneste*, og portionernes størrelse vil i hvert enkelt tilfælde blive fastsat af bestyrelsen.

Beløbet, der er til rådighed, er på 19.400 kr.

Ansøgninger må indgives *inden den 15. maj 1977* til DSB, velfærdskontoret, Kalvebod Brygge 32.4, 1560 København V, hvor også ansøgningsblanketter kan fås. (tlf. (01) 14 04 00 lok. 2824).

Dansk Jernbane-klub er gennem årene blevet kendt for sine talrige udgivelser om forskellige privatbaner i Danmark. Disse udgivelser er efterhånden blevet til en bogserie på 39 bind, hvoraf mange er udsolgt. Med serien **MOTORMATERIEL – MM** – indleder foreningen en ny bogserie. Hidtil har der været udgivet en del bøger om damplokomotiver, mens motorvognene og motorlokomotiverne, der fra trediverne og frem til treserne efterhånden afløste damplokomotiverne, ikke har fået en tilsvarende grundig behandling. Det søges der nu rådet bod på med udgivelsen af **MM-serien** der behandler de forskellige typer motormateriels historie og tekniske udvikling. Desuden behandles i bøgerne de forskellige fabrikker, der har leveret motormateriel til danske baner.

Af de danske fabrikker var det frem for alt De forenede Automobilfabrikker – **TRIANGEL** – i Odense, der var blandt pionererne ved motoriseringen af de danske baner. Om denne fabrik, dens produktion og triangelvognenes senere skæbne handler den første bog i **MM-serien**. Bogen rummer fyldige kapitler om fabrikken og dens pro-

duktion, om vognenes anvendelse, som gasgeneratordriften under 2. verdenskrig og meget mere. På dens 36 sider, med næsten 200 illustrationer – hvoraf tre i farve – behandles hver eneste vogntype, som fabriken leverede, og de vises i præcise tegninger i skala 1:87. Gennem omfattende skemaer bag i bogen er det muligt at følge vognenes skæbne og at finde alle relevante tekniske data for vognene. Med denne bog håber Dansk Jernbane-Klub at have givet en af pionererne ved motoriseringen af de danske jernbaner en passende plads i jernbanelitteraturen.

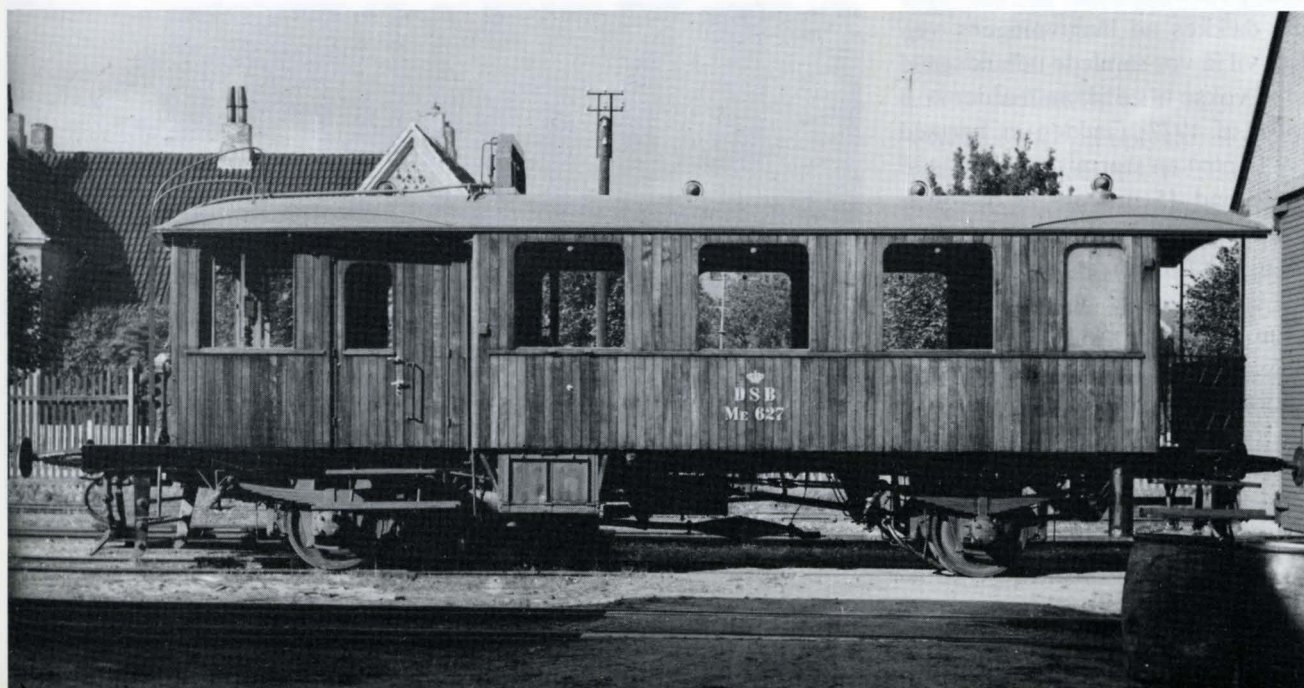
H.G. Alkjær, L. Jensen, J. Poulsen og H.H. Rasmussen:

JERNBANEMOTORMATERIELET FRA DE FORENEDE AUTOMOBILFABRIKKER – TRIANGEL.

Motormateriel 1, Dansk Jernbane-Klub, 1976.

36 sider A 4 – tværformat, ca. 200 ill. pris: 98,00.

Dansk Jernbane-klub
Salgsafdelingen
Glæmosevej 12, 4340 Tølløse
telf. (03) 48 53 83

Vi pantsætter de fremtidige indtægter

14

»Dette tempo i pantsætningen af vore fremtidige indtægter til udlandet får selv Erik Menved til at fremstå som en ren sinke«.

Disse barske ord i februar kommer fra professor, dr.polit. Svend Aage Hansen. I den årlige beretning fra Laane- Sparekassen for offentligt ansatte skriver han om »En ærlig krone?«.

Han siger, at såfremt de stærke valutaers købekraft først er halveret efter 10–12 år og Danmarks allerede efter syv år – ikke meget længere end landene med den virkelig syge økonomi – så vil det blive meget svært at opretholde de senere års gode kroneposition.

»Denne afspejler næppe en ærlig kronekurs i den forstand, at den vil kunne holdes fremover«, skriver Svend Aage Hansen. »Vi kan næppe gøre regning på, at det stadigvæk vil være tilstrækkeligt til at redde os, at andre vil være mere uheldige, mere letsindige eller mindre effektive.

Det vil under alle omstændigheder være hasard at lægge en politik an på sådanne forudsætninger, når det står så skralt til med den danske økonomi, som det for tiden faktisk er tilfældet. I indeværende år ventes der et betalingsbalanceunderskud på 8–9 milliarder kr., som også må dækkes ad långivningens vej. Det vil få vor samlede udlandsgæld til at vokse til ca. 45 milliarder kr. i løbet af 1977. Gælden er hermed nået op på en størrelse svarende til mere end 15 procent af nationalproduktet. Alene de årlige rentebetalinger til udlandet af denne gæld vil beløbe sig til 3 milliarder kr., svarende til op mod 40 procent af hele det forventede betalingsbalanceunderskud i 1977«.

Naboens uheld

Professor Svend Aage Hansen

slår fast, at kronens internationale værdi siden slutningen af 1971 er steget med over 15 procent. Dette til trods for nedgangen under oliekrisen i 1973–74, den kurstrykende virkning af et par valutakriser i 1975–76 og til trods for, at der i forbindelse med opskrivningen af D-marken pr. 17. oktober 1976 skete en justering, som reelt svarede til en devaluering af den danske krone på 4–5 procent. Alligevel øgedes kronens internationale værdi med ikke mindre end 7 procent. Den kraftigste stigning i noget år under efterkrigstiden.

Men: »I realiteten er situationen omkring kronens stigende værdi blot en bekræftelse af det gamle ordsprog, at eget held er godt, men naboens uheld heller ej at foragte«, siger økonomiprofessoren. Eller sagt på en anden måde: »Opskrivningen af den danske kronens værdi i det forløbne år skyldes først og fremmest, at nogle af vore vigtigste handelspartnere har gjort tingene dårligere end vi, noget, som især har fremkaldt kursfald på pund, lire og francs, men også på USA-dollars«.

Danmark ligger noget smukkere placeret på den internationale infla-

tionsskala end tidligere. Men vi ligger nærmere de egentlige inflationslande end de prisstabile lande. Svend Aage Hansen anser det for meget sandsynligt, at disse forskelle i henseende til prisforringelsens størrelse opretholdes. Han skønner derfor, at det bliver svært for Danmark at opretholde de senere års gode kroneposition.

Vesttysklands eksempel

Hvad kan vi gøre for at forbedre dansk økonomi, herunder underskuddet på betalingsbalancen?

Professoren nævner Vesttyskland, som i efterkrigstiden har skabt Europas stærkeste valuta.

Kunne det samme ikke være gjort her? spørger han.

Tyskernes udgangsposition var langt ringere og de naturgivne betingelser i alt fald ikke meget bedre. Tysklands succes er et eksempel på den mest enkle og banale økonomi. Man har blot ventet med at sætte indkomsterne og forbruget i vejret, indtil produktionen har tilladt det. Det har skabt reserver i stedet for gæld og åbnet mulighed for at føre en langsigtet økonomisk politik og planlægge udviklingen uden de

Repræsentantskabsmøde i Låne- og sparekassen for offentligt ansatte

mange forvirrende justeringer, vi kender herhjemme.

»Lige så banal som den tyske recept er, lige så svært vil det nu nok blive at praktisere den hos os, der i modsætning til tyskerne er kommet ind i en ond cirkel af prisstigninger, indkomstinflation og betalingsbalanceunderskud, en cirkel, som vil være meget vanskelig at bryde – ikke mindst fordi problemerne har fået lov at vokse til dimensioner, som dårligt kan tackles alene med de medikamenter, som findes i økonomernes medicinkasse«, siger professor Svend Aage Hansen.

Spørgsmål om tillid

»Det er let at sige, at det er en indkomstbremse og en finanspolitisk stramning gennem en årrække, der skal til – og dermed basta. Det er uendeligt sværere at praktisere noget sådant med den størrelse, underskuddet har, og med det politiske beredskab, der for tiden kan sættes ind.

En langsigtet, resultatrig indsats på betalingsbalancefronten vil forudsætte en helt basal tillid fra befolkningens side, noget, som kun kan tilvejebringes ad politisk vej. Løsningen af en opgave af denne størrelse betyder, at der skal skæres så dybt, at det næppe lader sig gøre, uden at befolkningen er overbevist om, at byrderne fordeles retfærdigt, og at ofrene vil nytte. Og det er i vor situation to hårde betingelser, som givetvis kræver meget større ændringer i de nuværende holdninger og forventninger, end den nærmeste fremtid kan honorere«, slutter professor Svend Aage Hansen, hvis artikel er skrevet, før regeringen og fagbevægelsen fremlagde deres beskæftigelsesplan under valgkampen, og medens vi endnu er udvidende om, hvad overenskomstforhandlingerne vil bringe.

Forbundsformand Anton Dalsgaard, Dansk Politiforbund, er valgt til formand for Låne- og Sparekassen for offentligt ansatte. Det skete på det konstituerende bestyrelsesmøde i forbindelse med sparekassens repræsentantskabsmøde.

Han afløser overlærer Stinus Nielsen, der har haft formandsposten siden 1972 og været i bestyrelsen siden 1964. Ny næstformand blev Danmarks Lærerforenings formand, overlærer Jørgen Jensen.

Til bestyrelsen genvalgte foruden Anton Dalsgaard og Jørgen Jensen også CO I's formand, forretningsfører Børge Aanæs. Nyvalgt blev Dansk Sygeplejeråds formand, Kirsten Stallknecht, formanden for Akademikernes Centralorganisation, cand.jur. Bent Nyløkke Jørgensen og Jernbaneforeningens formand, trafikkontrolør K.K. Jensen. De afløser tre bestyrelsesmedlemmer, som trak sig tilbage. Det var foruden Stinus Nielsen generalmajor H.C. Engell, Hjørring, der har været i bestyrelsen siden 1967, og postmester F.R. Kristensen, Vejle – i bestyrelsen siden 1959. Postmester Kristensen er indvalgt i repræsentantskabet.

Stinus Nielsen indledte sin sidste beretning med mindeord over to afdøde, fhv. møntdirektør N.P. Nielsen, der var i direktionen 1948–65, og afdelingschef H.C. Fedders, der i 1974 af Handelsministeriet blev beskikket som medlem af bestyrelsen.

To af sparekassens direktører trådte på grund af alder tilbage på repræsentantskabsmødet. Det var højesteretsadvokat Poul Bierfreund, der har været i direktionen siden 1947, og postvagtmester Aage Nielsen, medlem af direktionen fra 1959. Fra Stinus Nielsen lød der »en stor tak« for den indsats, de to afgående har ydet gennem mange år.

Uden for »krigen«

Stinus Nielsen oplyste, at sparekassen i 1976 har virket på det korte pengemarked for at få mest muligt ud af overskudslikviditeten.

Men vi har ikke ønsket at deltage i den »krig«, der har været ført om bloktilskud til ofte meget høje rentesatser, sagde han. Denne kamp om vore penge kan nok friste i øjeblikket, men medfører kun en stigning i udlånsrenten.

Sparekassens driftsresultat var i

1976 væsentlig bedre end året i forvejen.

Men nettoresultatet hos os er som i alle pengeinstitutter præget af de store kurstab på fonds, sagde Stinus Nielsen. Driftsresultatet er forbedret med 21 procent, fra 2,1 mill. kr. til 2,6 mill. kr. Indlån er steget med 30 mill. kr., der svarer til 20 procent i fremgang. Det ligger betydeligt over gennemsnittet.

Ulige stillet

Udlånet er på 111 mill. kr. – en stigning på 6 procent. Skønt indlånene har rundet 180 mill. kr., er udlånene begrænset til 111 mill. kr. på grund af det midlertidige udlånsloft. Det er den højeste grænse for, hvor meget der må lånes ud i henhold til en aftale mellem Danmarks Nationalbank, Sparekasseforeningen og Bankforeningen.

Siden denne aftale blev indgået i 1970, har Laane- og Sparekassens indlånsstigning procentvis været ca. dobbelt så stor som gennemsnittet for sparekasser. Men medens 79 procent af vore indlån i 1970 var placeret i udlån, er på grund af udlånsloftet nu kun 66 procent placeret i udlån. For sparekasserne som helhed er tallene henholdsvis 84 og 75 procent, sagde Stinus Nielsen.

Denne forskel, som er en følge af sparekassens ekspansion, stiller os noget ulige i konkurrencen med de øvrige pengeinstitutter. Da vi har arbejdet med denne relativ stærke begrænsning i vore udlån har vi måttet investere i fonds for at få et rimeligt udbytte af vore midler.

Hæmmende

Stinus Nielsen oplyste, at Laane- og Sparekassens egenkapital udgør 11,3 mill. kr. Heraf udgør garantikapitalen 2,1 mill. kr. Trods kurstab er der en formuefremgang på 0,6 mill. kr. Egenkapitalen skal

ifølge loven udgøre 8 procent af forpligtelserne, altså af indlånene. Procenten er i dag 5,60. De 8 procent har man frist til udgangen af 1980 for at nå. Rentemarginalloven viser, at de krævede 8 procent ikke kan nås via den daglige drift. Desuden er sparekasserne ved den nye lov gjort skattepligtige. Denne pligt vil ikke tynde i år på grund af det store kurstab.

Men ellers skal den nok blive mærkbar og virke hæmmende på muligheden for at nå frem til de 8 procent i egenkapital, sagde Stinus Nielsen. Så kan man håbe, at Folketinget finder frem til en ændring af den lidt inkonsekvente bestemmelse om de 8 procent. Fastholdes den, må sparekassen prøve at tegne yderligere garantikapital eller ansvarlig indskudskapital.

Nettet udbygges

Laane- og Sparekassen dækker Københavns-området med filialer i Knabrostræde, Bredgade, Holmen, Politortorvet m.fl. I Hjørring er der en mindre filial, og i maj 1976 åbnede en fuldt udbygget filial i Århus.

Ønsket må være, at man yderligere prøver at udbygge dette net af filialer, så man får mulighed for at betjene kunderne så personligt som muligt, sagde Stinus Nielsen. Naturligvis er det ikke gratis at oprette filialer, og det varer også nogen tid, inden en ny afdeling giver tilfredsstillende afkastning. Så vi kan ikke forvente nogen ekspansion på dette område med stormskridt. Men det går fremad.

Stabilt kursniveau

Den administrerende direktør, O. Ilsø Jensen, sagde om udsigterne for obligationskurserne:

Et minus på betalingsbalancen på 9 milliarder kr. er sikkert også et

minus på likviditeten. Der regnes også med et minus på statsbudgettet på 20 milliarder, og foretages der intet andet, medfører det et plus på likviditeten på 10 milliarder kr. Ligesom de to foregående år vil man søge at opsuge en del af denne overskudslikviditet ved salg af statsobligationer. Hvor meget, der søges solgt, afhænger af en ren politisk beslutning. Da man gennem beskæftigelsesplaner og på anden måde vil søge at stimulere beskæftigelsen, forcerer man næppe salget af statsobligationer, sådan at man får et højere renteniveau. På den baggrund må man regne med et stabilt eller noget stigende kursniveau i resten af året.

Bedre driftsregnskab

Ilsø Jensen nævnte, at driftsregnskabet er klart forbedret. Der er stigning på især rente af fonds og af indestående i indenlandske pengeinstitutter. Den stærkt øgede rente af indestående i indenlandske banker og sparekasser skyldes det høje renteniveau på det korte pengemarked. En stor del af året har der været rigeligt med overskydende likviditet. Årets gennemsnitlige rente var 10,04 procent.

Lønudgifterne er kun steget med 14 procent mod 18 procent året før.

På obligationer har der været et ikke-realiseret kurstab på 4.265.000 kr. og på pantebreve på 18.900 kr. På aktier er der en kursgevinst på 176.000 kr.

På grund af det midlertidige udlånsloft er udlånene kun øget med knap 7 mill. kr. De udgør nu 111 mill. kr. Indlån er gået frem med 30 mill. kr. til over 180 mill. kr., en stigning på 20 procent. En undersøgelse viser, at indlånet i Laane- og Sparekassen er steget mere, end væksten i antallet af offentligt ansatte betinger.

Garantikapitalen er nu på 2,12 mill. kr. mod 24.000 kr. i fjor. Trods overførsel fra ekstra reservefond til driften, er den samlede egenkapital vokset med 0,6 mill. kr., sluttede direktør Ilsø Jensen.

Repræsentantskabet

Til repræsentantskabet, der er Laane- og Sparekassens øverste myndighed, blev allerede i december valgt følgende:

Skoleinspektør Bent Andersen
Politikommisær Børge Andersen
Orlogskaptajn A. Broberg
formand Johan Byberg
Major A.C. Calundann
Forbundsformand Anton Dalsgaard
Overpostbud Poul Frederiksen
Vicotoldinspektør M. Hardy Hansen
Forbundsformand Verner Hansen
Lærer Svend Erik Haase
Overlærer Jørgen Jensen
Trafikkontrollør K.K. Jensen
Inspektør Valdemar Johansen
Cand.jur. Bent Nyløkke Jørgensen, Akademikernes Centralorganisation
Overlærer, fru Kirsten Kjersgaard
Overlærer Leif Klinte
Postmester F.R. Kristensen, R¹
Domprovst Olav C. Lindegaard, Akademikernes Centralorganisation
Forbundsformand Viggo Marker
Sekretariatschef, cand.jur. Svend Emil Nielsen
Direktør Ingholt Pedersen
Mekaniker Poul Pedersen
Formanden for Dansk Sygeplejeråd, Fru Kirsten Stallknecht
Sekretariatsleder Hans Stidsen
Kontrollør Hans Strunge
Overtrafikinspektør Erik Svendsen
Forretningsfører Børge Aanæs.

Støtteforeningen Danske Dampvenner har igennem 1 års tid fremstillet og solgt nummererede porcelænsplatter med motiver af damplokomotiver. Formålet er at skaffe penge til køb og restaurering af, ikke alene damplokomotiver men også andre gamle og interessante dampmaskiner eller køretøjer, inden de for stedse går tabt.

Støtteforeningen har netop som første resultat af sit arbejde skænket Helsingør Jernbaneklub de fulde beløb til erhvervelse af det nu 94 år gamle lokomotiv litra Hs 368 som længe har ført en trist tilværelse i Roskilde remise.

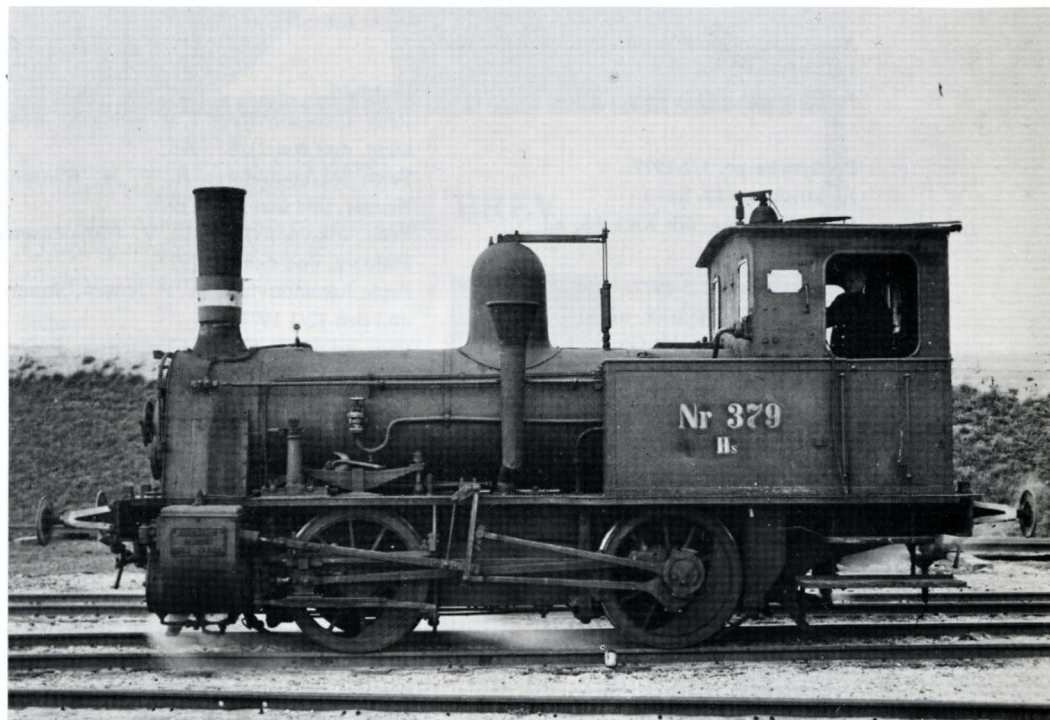
Vi har i Støtteforeningen set frem til at kunne redde dette gamle lokomotiv, der netop er motivet på vor nyeste udsendte platte. Vi har deponeret lokomotivet ved Helsingør Jernbaneklub fordi vi ved denne klub længe har ønsket sig lokomotivet og har en alvorlig plan om at føre lokomotivets nuværende udseende tilbage som det som nyt

så ud i 1883 da det leveredes som nr. 68 til Det Sjællandske Jernbanelokomotivselskab med navnet »GUNGER«.. Lokomotivet er det sidste der har båret navn og fortjener efter vor opfattelse et værdigt otium.

Støtteforeningen håber fremover at kunne støtte mange andre formål.

Af vore til nu udsendte 4 platter er de første tre der bl.a. forestillede lokomotiver fra Sydfynske Jernbaner og Helsingør-Hornbækbanen allerede udsolgt. Af kommende motiver for platter kan vi nævne litra K – kendt og husket af alle lokomotivmænd, gammel litra L fra Århus-Grenå banen, og flere vil følge efter.

Platterne der kun udsendes i et begrænset og nummereret oplag koster 95 kr. pr. stk. + 10 kr. i forsendelse og kan bestilles ved Støtteforeningen Danske Dampvenner, Blichersvej 3¹ – 3000 Helsingør. Giro 8 29 47 63 – Tlf. (03) 21 81 46.

PERSONALIA

Forfremmet til lokomotivfører (13. lrm.) pr. 1/3-1977.

Lokomotivassistent (10. lrm.)
B. Svendsen, ddt Kø i ddt Kø

Forfremmet til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1/3-1977.

Lokomotivfører (13. lrm.)
J. Bardino, ddt Ar i ddt Ar
S. A. Adolphsen, ddt Fa i ddt Fa
I. Bargmann, ddt Fa i ddt Fa
E. V. Andersen, ddt Gb i ddt Gb
C. H. Honoré, ddt Str i ddt Ar
K. Henningsen, ddt Ar i ddt Fa

Forfremmet til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1/3-1977.

Lokomotivfører (13. lrm.)
K. D. Christensen, ddt Ar i ddt Ar

Forfremmet til lokomotivfører (18. lrm.) pr. 1/3-1977.

Lokomotivfører (17. lrm.)
N. Sørensen, ddt Es i ddt Es

Forfremmet til lokomotivfører (kørelærer) (19. lrm.) pr. 1/3-1977.

Lokomotivfører (17. lrm.)
K. Juul, ddt Gb i ddt Gb

Ansæt som lokomotivassistent p. (8. lrm.) pr. 1/3-1977.

F. H. Marbak, ddt Kh i ddt Kh

Forflyttelse pr. 1/2-1977.

Elektrofører (10. lrm.)
B. V. Pedersen, ddt Kh i ddo Kh

Forflyttelse pr. 1/3-1977.

Lokomotivassistent (8. lrm.)
M. B. Jørgensen, ddt Gb i ddt Hg

Forflyttelse pr. 1/3-1977.

Lokomotivfører (17. lrm.)
A. L. E. Hansen, ddt Gb i ddt Næ

Afskediget pr. 11/2-1977 efter ansøgning

Lokomotivassistent p. (8. lrm.)
N. Lundin, ddt Gb

Afskediget pr. 28/2-1977 efter ansøgning

Lokomotivassistent (8. lrm.)
L. D. Nielsen, ddt Gb

Afskediget pr. 31/5-1977 på grund af svagelighed.

Lokomotivfører (17. lrm.)
T. R. M. Stausgaard, ddt Str

Afskediget pr. 31/5-1977 på grund af svagelighed.

Lokomotivfører (18. lrm.)
F. P. Jensen, ddt Str
J. T. Svaneborg, ddt Kb

Opmærksomhed frabedes

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. J. R. Larsen, Hgl.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. B. Marcussen, Kø.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. S. A. Jensen Ar.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. L. Krøyer Rasmussen Gb.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

Bortrejst

lkf. V. Simonsen Gb.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. J. A. J. Høj, Kø.

Dødsfald

Pens. lokomotivfører J. R. Hougård, Roskilde, død den 21/12 1976.

Pens. lokomotivfører H. P. H. Hansen, Korsør, død den 21/12 1976.

Pens. lokomotivfører L. V. Christensen, Padborg, død den 4/1 1977.

Pens. lokomotivfører A. P. Jensen, Struer, død den 12/1 1977.

Pens. lokomotivfører J. Christensen, Fredericia, død den 13/1 1977.

Pens. lokomotivfører H. Nielsen, Fredericia, død den 5/1 1977.

Pens. lokomotivfører G. O. Larsen, Fredericia, død den 20/2 1977.

Pens. lokomotivfører O. J. B. Saalbach, Næstved, død den 4/3 1977.

Gruppelivsforsikring

Desværre har der ikke været tilstrækkelig tilslutning bag bestræbelserne på at få gennemført en gruppelivsforsikringsordning blandt foreningens medlemmer. Vi må der-

for meddele, at tanken for nærværende er stillet i bero. Der var et godt stykke vej til den procentdel af medlemskredsen som kræves for at en ordning kan etableres.

LANTERNEN

Indkaldelse til generalforsamling samt skovtur med damer på et af Nordsjællands køneste steder.

Mødested Bernstorffsgade 20 kl. 15.00 præcis. Afgang med bus. Hjemkomst ?.

Lanternen afholder ordinær generalforsamling lørdag den 30. april 1977 med følgende dagsorden.

Punkt 1. Valg af dirigent.

Punkt 2. Protokol.

Punkt 3. Beretning.

Punkt 4. Regnskab.

Punkt 5. Forslag fra bestyrelsen.

Punkt 6. Indkomne forslag.

Punkt 7. Valg:

A. bestyrelsesmedlem

(kasserer modtager genvalg).

B. bestyrelsesmedlem (sekretær).

C. 2 suppleanter.

D. revisor.

E. revisorsuppleant.

Forslag skal være bestyrelsen i hænde senest den 20. april 1977, og sendes til:

Per Brygger, Enghaven 23,

Svogerslev, 4000 Roskilde.

Medens generalforsamlingen finder sted er der underholdning for damerne ved K. Walther.

Efter generalforsamlingen vil der blive serveret middag bestående af: rejecocktail, kalvesteg m/ gemyse med vin, dessert, kaffe m/ 1 cognac eller likør.

Derefter dans.
Traditionen tro lav Lanternepris kr. 48,- pr. næse.

Indtegningslister er opsat på depoterne eller på tlf. (03) 38 31 69. Senest tilmelding den 23. april

Bestyrelsen.

Forårs- og afskedsfest

D.L.F. Århus afdeling afholder forårs og afskedsfest lørdag den 30. april kl. 18,30 på restaurant »Terrassen« i Gellerupcenter, Brabrand.

Der serveres 2 slags sild, fiskefilet, rejer, hønsesalat, mørbradbøf m/løg, øksehøjreb m/bearnaise, ¼ kylling m/surt, ost og frugtsalat.

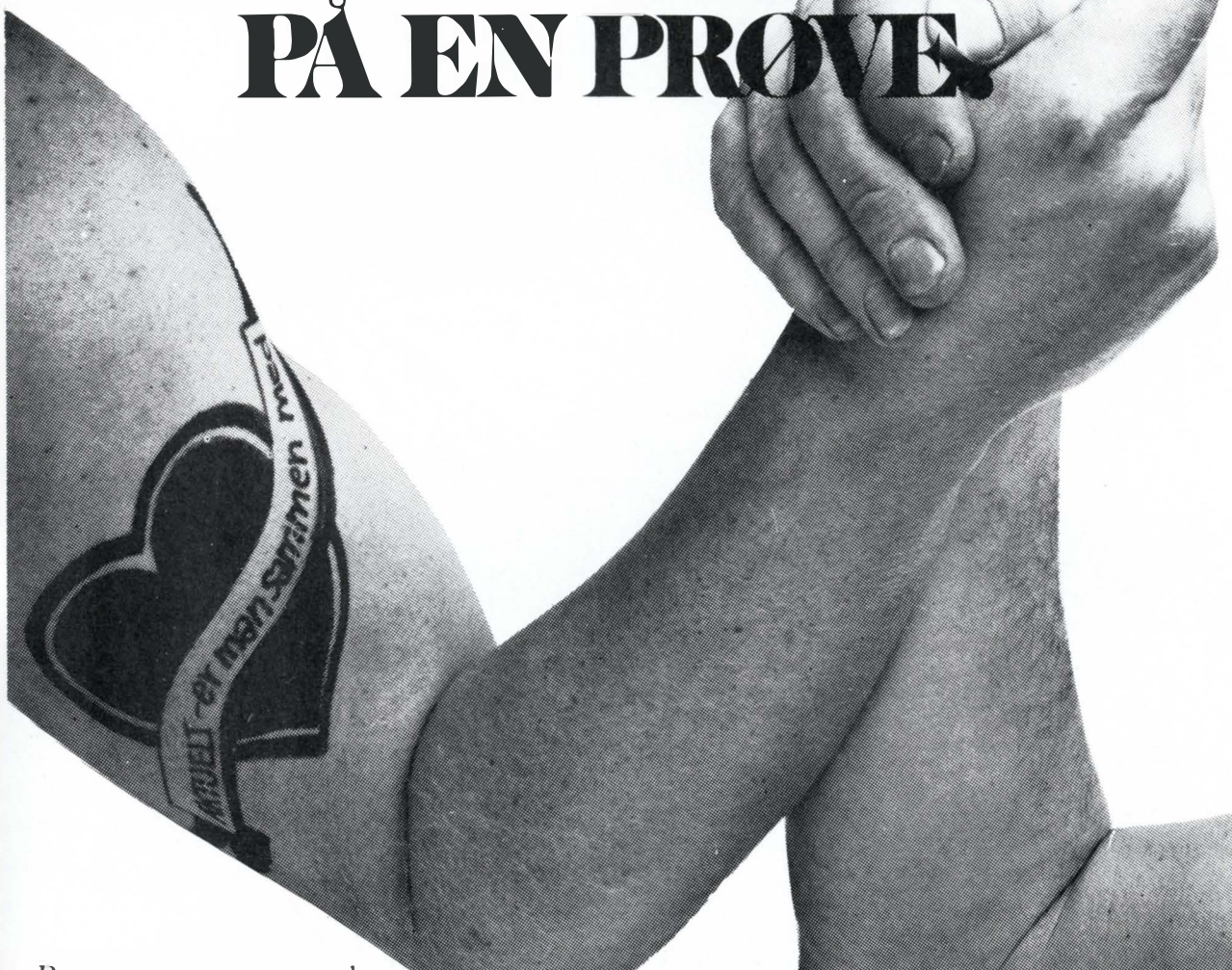
Kuvertprisen er 62,50 kr. Afdelingen yder et tilskud på 40 kr. pr. medlem.

Enker og pensionister indbydes venligst.

Tilmelding kan ske på tlf. (06) 15 48 87.

Festudvalget.

LAD DET KOMME AN PÅ EN PROVE.

Prov at være sammen med Aktuelt i 14 dage.
 Helt gratis og uforpligtende.
 Find ud af om den gi'r dig noget.
 Om den hamler op med dit syn og meninger på tingene.
 Du får Aktuelt som "sparingspartner" fra d. 1., hvis vi har din kupon i hænde, senest d. 22.

aktuelt
 - er man
 sammen med

Undertegnede ønsker:

Aktuelt leveret gratis i 14 dage med en levering der starter d. 1.
 Fredags-Aktuelt med erhverv og arbejde.

Opkrævning 1/2 årligt for 52 kr.
 Opkrævning årlig for 104 kr.

Stilling _____

Navn _____

Gade _____ Nr. _____

Postnr. _____ By _____

Reserveret postvæsenet.

BREV

aktuelt

Abonnementsafd.,
 Gåsegade 2,
 1045 København K. LOKOMOTIV 2

Postbesørges ufrankeret (Modtageren betaler portoen)
 112

Håndskriftens historie er
historien om vor civilisation,
siger videnskaben - det er
altså lidt moderne historie-
skriveri, vi nu oplever

Besøg
Sverige

ATOMER
TANKE